

Вибір

Петро Рух

— Вітаю, — сказав Святий Петро панові Богдану, який залишив тіло і постав перед воротарем раю. — Добре в тебе ім'я, друже, правильне. Так і є: Бог дав, Бог взяв. Ходімо, зроблю тобі презентацію раю та покажу й розповім усе, що тобі потрібно знати.

— Вітаю, любий Петре, — відповів пан Богдан, який, хоча й не очікував тут опинитись і зустрітись з апостолом, але не розгубився, швидко зорієнтувався і був радий бачити Петра та усвідомити, що потрапив до раю. — Це велика честь для мене. Не думаю, що я цього заслужив, та все одно мені дуже приємно. Подарунки життя — завжди неочікувані сюрпризи.

— Ну це ти так кажеш через скромність, — заперечив Петро. — Життя ти прожив ідеально. Уникнув усіх пасток затягнути тебе у щось нечесне. Уникнув будь-якого спричинення страждань іншим Божим створінням, зокрема був вегетаріанцем. Завжди брав участь у боротьбі добра зі злом, ніколи не відсиджувався, як би це не було важко. Слугував щастю свого народу і життю в цілому. Тож куди ще ти міг потрапити, як не до нас?

— Та просто, наскільки я зрозумів, тут у вас якась релігійна тусовка, якщо ключі від цих воріт у тебе. А я релігію вважаю шахрайським бізнес-проектом. Отож і дивуюся: що у мене спільного з тутешніми мешканцями? — зауважив пан Богдан.

— Ані я, ані рай, ані Бог не маємо нічого спільного з релігією, — відповів апостол. — Я теж вважаю її шахрайським бізнес-проектом. Тож ти потрапив до кола однодумців. Гаразд. Ходімо.

Святий Петро взяв ключ, який висів на ланцюжку в нього на шиї, відкрив ворота, і вони зайшли у світ любові, мудрості, безкорисливості, краси, гармонії та щастя. Хоча нічого особливого в цьому світі не було. Це був просто нормальний, природний світ, не зіпсований людством і населений, крім дикої фауни, лише тими представниками нашої форми життя, яких інші люди вважають не від світу свого. Спілкуючися з ними, пан Богдан відразу відчув, що Петро був цілком правий, повідомивши йому, що він потрапив до кола однодумців.

Зазвичай коли новенький вливається в колектив, це такий певний процес, який потребує якогось часу. Але цього разу пан Богдан відразу відчув, що опинився поміж дуже близьких, рідних людей у великій райській родині як невіддільна часточка її спільного щастя.

Святий Петро спочатку дав панові Богдану приміряти юне, дуже вродливе райське тіло, в якому він мав тут жити. У цьому тілі Богдан відразу відчув себе саме так, як йому завжди мріялось: воно було легке, зручне, слухняне, і кожний подих, кожний рух у ньому доставляв відчуття величезної насолоди. Це тіло не знало жодних обмежень. Воно просто виконувало всі його бажання. Коли він подумав: "Який же я легкий! Неначе птах! Та я зараз просто злечу в небо!" — він злетів. І літав, скільки бажала

душа, то розсікаючи райські небеса зі швидкістю блискавки, то ширяючи у височині над безмежними казковими райськими краєвидами, доки не згадав, що Святий Петро чекає на нього, щоб продовжити знайомити його з усім, з чим йому потрібно було познайомитись.

— Перепрошую, любий Петре, я захопився та забувся, тож зайняв твій час, змусивши чекати, — вибачився пан Богдан перед святим апостолом.

— Ніяких проблем, друже, — відповів Петро. — Навпаки, ти зекономив мій час: мені не доведеться розповідати тобі про можливості райського тіла, бо ти сам миттєво в ньому освоївся.

Раптом звідкись заграла надзвичайно гарна мелодійна ритмічна музика і на великій мальовничій галявині почали співати й танцювати прекрасні райські дівчата, настільки вродливі, що такої краси неможливо було собі ні наміряти, ні уявити. Вони співали райськими ангельськими голосами, які можливо було порівняти лише з голосами Шреї Гошал та Бенедетти Каретти, і танцювали то просто, то з м'ячами, то зі стрічками, то з обручами та з булавами, і їхні неймовірно красиві рухи можливо було порівняти лише з рухами Софії Раффаелі. Пан Богдан зшаленів від захвату, чуючи й бачачи це.

У певний момент цієї події, коли всі дівчата покидали предмети, з якими вони танцювали, до них приєдналися хлопці. І оце райське тіло, яке примінив на себе пан Богдан, покликало його теж приєднатися. Він відчував, що знає, може й прагне виконувати всі рухи танцю, райським голосом з насолодою співаючи слова цієї пісні, які звідкись йому були добре знайомі. Цей танець і цей спів ішли від його серця — нового юного райського серця, сповненого райського щастя. І він танював та співав разом з усіма. Це було ще прекрасніше, ніж літати в небесах.

Святий Петро насолоджувався цим дивовижним видовищем і цими чарівними звуками, а після танцю, коли переповнений блаженством пан Богдан підійшов до нього, сказав:

— Ну тепер, якщо ти не маєш заперечень, можеш залишатися в раю в цьому тілі, а якщо маєш — обрати собі щось інше в якомусь іншому місці. Зазвичай карма діє примусово, не залишаючи нікому ніякого вибору. І тільки в раю у людини питають її згоду, — перейшов святий до завершальної частини виконання своїх обов'язків з прийняття новенького.

Захоплені очі пана Богдана ясно свідчили про його очевидну згоду, тож апостол промовив ці слова як чисту формальність і збирався вже додати: "Гарного дня!" — та піти на свій пост до воріт раю.

— У мене тільки є одне запитання, любий Петре, — відповів Богдан. — Як мені впізнати поміж цих райських красунь мою кохану дружину пані Оксану. Під час танцю я уважно вдивлявся в кожну з них, але безрезультатно.

— Її тут нема. Вона не в раю. Не питай мене, чому. Карма, знаєш, дуже точна річ, але для розуміння, навіть мого, дуже складна. Напевно, твоя Оксана недовідпрацювала щось зі своїх старих боргів. Тож вона зараз у проміжному стані між утіленнями,

готується до чергового народження на Землі, — пояснив комендант раю.

— А... Ось воно що. А я був упевнений, що ми з нею можемо потрапити кудись лише разом. А виявляється, ні. Тоді я скористаюся своїм ексклюзивним правом кандидата до раю зробити вибір мого наступного втілення. Я обираю бути з нею, — здивував Святого Петра й усіх присутніх своєю відповіддю пан Богдан, повернув райське тіло та відправився до своєї коханої, яка насправді і є його раєм і без якої будь-що лишається порожньою рамкою, в яку не помістили картину, або порожньою оправою, в яку не помістили діамант.